

ارزیابی شاخصهای آسایش دمایی و معماری همساز با اقلیم زاهدان

مرتضی اسمعیل نژاد^۱، مهدی خسروی بنجار^۲، مهدیه خراشادی زاده^{۳*}

^۱مدرس دانشگاه بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان. esmaelnejad.m@gmail.com

^۲استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، دانشگاه آزاد واحد زاهدان. Mehdi_kho51@yahoo.com

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان. M.khorashadi@ymail.com

چکیده

توجه به اهداف عمده ی طراحی اقلیمی در هر منطقه ی آب و هوایی و پیش بینی مواردی در جهت تحقق بخشیدن به این اهداف، موجب سازگاری و هماهنگی ساختمانها با شرایط اقلیمی و موجب صرفه جویی در مصرف انرژی و هویت یافتن معماری در هر اقلیم خواهد شد. هدف این پژوهش، ارزیابی شرایط دمایی شهر زاهدان با استفاده از شاخصهای آسایش دمایی «ترموهیگرومتریک»، «ترجونگ»، «گیونی» و «ماهانی» است. در این مقاله سعی شده است آسایش یا عدم آسایش انسان براساس مدلها و شاخصهای آسایش دمایی ترموهیگرومتریک، ترجونگ، گیونی و ماهانی با استفاده از اطلاعات آماری ایستگاه هواشناسی سینوپتیک شهر زاهدان طی سالهای ۱۹۵۱-۲۰۱۰ ارزیابی شود. بنابراین با توجه به ویژگیهای اقلیمی منطقه ی مورد مطالعه، اعمال روشهای مذکور می تواند راهنمای مناسبی در بهره برداری از شرایط محیطی باشد. نتایج حاصل از این مقاله نشان می دهد که در صورت استفاده از مصالح متناسب با اقلیم (دارای مقاومت کافی در برابر تبادل حرارتی) در ماههای اردیبهشت تا مرداد در روز نیاز به استفاده از کولر آبی وجود دارد و در ماههای مهر تا اسفند در شب استفاده از وسایل گرمایشی چاره ناپذیر است. با توجه به وضعیت حرارتی شب و روز، گروه رطوبتی و نوسان ماهیانه دما در حدود ۷ ماه از سال یعنی از آبان تا اردیبهشت انباشت گرما در جدار ساختمان ضروریست. ماهای تیر، مرداد و شهریور وضعیت شهر برای خواب شبانه در هوای آزاد مناسب است. شکل قرارگیری ساختمان باید شمالی، جنوبی باشد (محور طویل تر ساختمان در جهت شرق به غرب). بازشوها باید از نوع متوسط باشند. بام ها و دیواره ها باید از نوع سنگین و با زمان تأخیر زیاد باشند. پیش بینی محلی برای خوابیدن در هوای آزاد باید صورت پذیرد.

واژه های کلیدی: آسایش انسان، شاخص، ترموهیگرومتریک، ترجونگ، گیونی، ماهانی